

NHỮNG NGỌN ĐÒI THIÊN ĐỊNH

Ôm một bờ đê ngủ
Nghe sóng vỗ trăm năm
Chuông vang từ thượng cổ
Những vạt đất xanh mầm.

Đi em, đời chưa muộn
Sương cát sắp hai hàng
Biển dâu còn xanh lắm
Trời đất vẫn hồng nhan.

Những ngọn đời thiên định
Trăng sáng đã bao ngày
Cỏ cây chùng an tịnh
Bốn mùa xanh trên vai.

Đi em, đời chưa muộn
Pháp giới vẫn êm đềm
Con sông nào viên mãn
Trôi một dòng an nhiên.

Sao còn nghe thổn thức
Tiếng mưa hay tiếng đàn
Âm âm trong lồng ngực
Nhặt nguyệt hè! mang mang.

Đường xa chân có mỗi
Hát một khúc thiên ca
Dựa lưng cùng đêm tối
Khép cánh cửa ta bà.

